

ne jo fortsat vil være interesseret i at have meget specialiserede tilbud også på de områder, hvor de har ansvaret for de forskellige institutioner. Sagen er, at i dag er der en række forskellige institutioner, der bliver drevet af kommuner både på mere specialiserede handicapområder og også med meget høj specialiseringsgrad inden for den type tilbud, der nu er tale om.

Så vil jeg endelig gøre en bemærkning om rammeaftalen: Når især De Radikale bliver ved med at hænge sig i datoen den 15. februar, så er der jo tale om, at man fra De Radikales og andre partiers side i virkeligheden vil annullere muligheden for, at kommuner allerede i 2006 tilkender, at de vil overtage et tilbud fra den 1. januar 2007. Man vil simpelt hen udsætte decentraliseringsprocessen med 1 år. Det vil jeg ikke, og det er korrekt, at under de drøftelser, vi har haft, har jeg klart slået fast, at vi ikke er indstillet på yderligere at skubbe decentraliseringen.

Kl. 16.10

Vi har, som jeg har været inde på, været indstillet på at gå videre med decentralisering, men har jo så netop imødekommet både De Radikale og Socialdemokratiet, og derfor er vi ikke indstillet på nu yderligere at strække os, da vi allerede har strakt os meget langt. Jeg synes jo, at uanset hvornår en kommune overtager et tilbud, så gælder de almindelige spilleregler.

Det vil sige, at man overtager tilbuddet med de rettigheder, der pligter, det personale og de beboere, der er knyttet til tilbuddet. Sagen er jo, at det fortsat vil indgå i rammeaftalen, så uanset hvornår man overtager det, ja, så ved man, at det skal fastlægges og beskrives under rammeaftalen, hvordan det pågældende tilbud fortsætter, og der skal være enighed mellem kommunerne om det.

Jeg vil også understrege, at rammeaftalen er et dynamisk værktøj. Den binder ikke udviklingen, men skal løbende tilpasses til, hvad der er af behov fra kommunal side, i forhold til hvad der skal stilles til rådighed inden for rammerne af rammeaftalen.

Jeg tror, at det nogenlunde er de emner, der er behov for at jeg kommenterer på nu, for jeg er ikke i tvivl om, at der nok skal komme en byge af spørgsmål for at holde mig fast på, hvad der yderligere måtte være af ting, jeg bør kommentere på.

Jeg har jo igennem de 357 spørgsmål og de debatter, vi har haft undervejs, været omkring mange af de kritikpunkter og også forsøgt på at

tage visionen og fremtidssikringen ud af reformen og ført den tilbage til det bestående; det har vi forholdt os til mange gange.

Jeg må bare sige, at jeg ikke begriber, at man fra oppositionens side går så kraftigt i forsvar for det eksisterende og slet ikke vil komme med noget bud på, hvordan man på en hensigtsmæssig måde kunne udvikle den sociale indsats i dag.

Jeg skal måske lige med hensyn til de 357 spørgsmål og svar nævne, at fru Anne Baastrup tidligere på dagen takkede hr. Hans Andersen for at have opklaret, at der var tale om en fejl i forbindelse med et svar på et spørgsmål om udvikling i institutioner med over 100 beboere. Der kan jeg oplyse, at den fejl blev rettet allerede i svaret på spørgsmål 214, som blev oversendt til Socialudvalget den 19. maj. Så fru Anne Baastrup har altså haft alle muligheder for at se, at vi har rettet op på den fejl.

Jeg kan i øvrigt godt leve med, at der er en enkelt kiks i besvarelsen af 357 spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Vi har ikke kunnet snakke os til enighed, og som sagt finder jeg det ubegribeligt, at især Socialdemokratiet og De Radikale ikke vil være med. Jeg synes i allerhøjeste grad, at vi nu får sikret en god, en bedre social indsats, og at det er udtryk for fremtidssikring, når vi samler svaret hos én myndighed, skaber en bredtfavnende videns- og specialrådgivningsorganisation, skaber en tilbudsportal med tilgængelig viden om de forskellige sociale tilbud, indfører en refusionsordning for de meget dyre enkeltsager, sikrer, at kommuner og region skal lave en rammeaftale, der bliver et væsentligt planlægningsredskab, et meget synligt udviklingsværktøj, og nu lovfæster handicapråd i alle kommuner, som er dialogforum for den lokale indsats.

Det er ærgerligt, at oppositionen ikke vil være med og bidrage til at løfte den sociale indsats ind i fremtiden. Jeg må konstatere, at regeringens og oppositionens ambitionsniveau for udvikling og fremtidssikring ligger milevidt fra hinanden.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ministeren og beder hende om at blive stående, for vi har ændret proceduren. Vi har lov til at improvisere.

Der er otte spørgere, som har meldt sig. Vi tager det fra pladserne. Først er det fru Anne Baastrup.